خبر

رونمایی هافتور بیورنسون از عضلاتش در آستانه مسابقه بوکس امشب

کوه ۵۶ کیلو وزن کم کرد

هافتور بیورنسون در آستانه مبارزه امشب با دیون لارات، مچ‌انداز کانادایی، به طرزی باور نکردنی ۵۶ کیلوگرم وزن کم کرده است. بیورنسون که دوستدارانش او را به خاطر ایفای نقش «کوه» در سریال تلویزیونی بازی تاج و تخت می‌شناسند، در گفت‌وگو با سایت «عضله و سلامت» گفت که برای شرکت در تنها سومین مبارزه بوکس تمام حرفه‌اش در اوج آمادگی قرار دارد.

بیورنسون قرار بود این هفته با ادی هال مبارزه داشته باشد اما مصدومیت حریف بریتانیایی برنامه این مبارزه را تغییر داد. به همین دلیل به جای مبارزه با هال، بیورنسون که با برداشتن وزنه ۵۰۱ کیلویی رکورددار «ددلیفت» دنیا است، بعد از کم کردن وزن با یک ورزشکار دیگر به نام لارات که مرد شماره یک دنیا در رشته مچ‌اندازی است، روبه‌رو خواهد شد. بیورنسون ۳۲ ساله که سال ۲۰۱۸ هم عنوان قوی‌ترین مرد دنیا را کسب کرد و در سال‌های ۲۰۱۶ و ۲۰۱۷ هم نایب قهرمان شد، سال ۲۰۱۷ برای کسب مقام اول مغلوب هال شد.

ستاره سریال بازی تاج و تخت که سه سال پیش، زمان کسب عنوان قوی‌ترین مرد دنیا وزنی عجیب و غریب معادل ۲۰۵ کیلوگرم داشت، به خاطر اینکه عاشق مبارزه بوکس است و دوست دارد با بوکسور سنگین وزن بریتانیایی، تایسون فیوری هم مبارزه داشته باشد، وزنش را به ۱۴۹ کیلوگرم رسانده است.

البته خود بیورنسون به سایت عضله و سلامت چیز دیگری گفت: «من واقعاً خودم را وزن نمی‌کنم اما آخرین باری که این کار را انجام دادم ۱۴۹ کیلو بودم. سنگین‌تر هم نشده‌ام.

این هم واقعیت دارد. من واقعاً برنامه‌ای برای مبارزه در دسته وزنی خودم ندارم. فقط می‌خواهم روی فرم باشم، احساس خوبی داشته باشم و در مدت اخیر هم توانسته‌ام اینگونه باشم. زمانی که در مسابقات قوی‌ترین مرد دنیا شرکت داشتم، در طول یک روز شش یا هفت وعده غذا می‌خوردم و نزدیک به ۱۰ هزار کالری در طول روز مصرف می‌کردم. احساس خوبی داشتم اما به خاطر وزنم هرگز واقعاً احساس خوبی نداشتم. خب هیچ کس با ۲۰۵ کیلو وزن نمی‌تواند احساس خوبی داشته باشد. مهم نیست که شما قوی باشید یا هر چیز، فقط همین که سنگین باشید، کلی از شما انرژی می‌گیرد. البته از وقتی که وارد بوکس شده‌ام، رژیم غذایی‌ام کلی تغییر کرده است. کمتر غذا می‌خورم و زندگی بسیار سالم‌تری دارم.» در عرض کمتر از یک سال، بیورنسون سخت کار کرد تا بدنش را بسازد و رژیم غذایی‌اش را از ۱۰ هزار کالری در روز به ۴ هزار کالری رساند تا بتواند بدنش را روی فرم نگه دارد.

رقابت غول‌ها بر سر ستاره نوجوان دورتموند

جود بلینگهام هافبک تیم بوروسیا دورتموند شاید به زودی به خانه برگردد. این بازیکن انگلیسی ۱۸ ساله جزو آن دسته از بازیکنانی است که پتانسیل تبدیل شدن به یکی از چهره‌های مهم نقل و انتقالات تابستان سال آینده را دارند و این به خاطر شروع خوبی است که در این فصل داشته. منچستریونایتد، لیوریول و منچسترسیتی هر سه جزو تیم‌هایی هستند که گفته می‌شود عملکرد این بازیکن را در تیم آلمانی‌اش زیر نظر دارند و احتمالاً او را در فصل آینده به خدمت خواهند گرفت. بلینگهام از یک سال پیش که در ازای ۲۵ میلیون پوند به دورتموند پیوسته است تا الان پیشرفت قابل توجهی داشته است. اکنون نشریه سان انگلیس مدعی شده است که این سه غول انگلیسی آماده‌اند این بازیکن انگلیسی را به خانه برگردانند. دورتموند که تابستان امسال دیگر بازیکن انگلیسی‌اش جیدون سانچو را به منچستریونایتد فروخت، قصد دارد تا جایی که می‌تواند بلینگهام را نگه دارد. او و ارلینگ هالند چهارشنبه نقشی کلیدی در پیروزی ۲ بر یک دورتموند در خانه بشیکتاش در هفته اول مرحله گروهی لیگ قهرمانان داشتند. بلینگهام گل اول میهمان آلمانی را زد و گل دوم را برای مهاجم نروژی ساخت. او آنقدر در آن بازی خوش درخشید که کمیته فنی مسابقات او را به عنوان بهترین بازیکن میدان معرفی کرد. طبق گزارش رسانه‌های آلمانی، ارزش بلینگهام تا چند سال دیگر به ۱۰۰ میلیون پوند خواهد رسید و این یعنی یک درآمد قابل توجه برای زنبورها البته به شرطی که بازیکن انگلیسی بخواهد بماند.

درباره ستاره‌ای که مادرش او را تا زمین تمرین می‌رساند

وقتی مسی بازیکن بایرن می‌شود

یادداشت
درک ری

هر هفته که می‌خواهم بنویسم، نمی‌دانم که این ستون دقیقاً روی چه چیز تمرکز خواهد داشت. اما این هفته، همه چیز مشخص بود و می‌خواستم درباره جمال موسیالا، پدیده ۱۸ ساله بایرن مونیخ بنویسم.

فوتبالیست‌ها را با سبک زندگی پرزرق و برق، هواپیماهای شخصی و ماشین‌های لوکس می‌شناسند. اما اولین فصل کامل حضور موسیالا در بایرن، بیشتر شبیه تجربه یک دانش‌آموز دبیرستانی بوده است.

کارولین، مادر او، سوار بر فولکس واگن پولو به زمین تمرینی زابنر اشتراسه بایرن می‌رود و پسر عاشق فوتبالش را روانه تمرین می‌کند. حتی پس از قرارداد حرفه‌ای‌اش هم این روند روزمره زندگی او بوده است. موسیالا که فردی فروتن است، هر روز از مادرش بابت این کارش تشکر می‌کند.

هنگامی که از او سؤال شد وقتی گواهینامه‌اش را بگیرد، دوست دارد چه خودرویی سوار شود، او گفت هر ماشینی که باشد خوب است، به شرط آنکه کار کند و ضبط خوبی هم داشته باشد. این پاسخ بازتابی است از حرکات طبیعی و آسان‌گیر موسیالا در میدان. نمی‌شود تصور کرد که او درباره یک موضوع، میاهو به پا کند. زندگی مانند ماجرایی شگفت‌انگیز است که باید بابت آن سپاسگزار بود.

او در سال گذشته رشدی انفجاری داشت و از یک بازیکن ذخیره که دقایق کمی به میدان می‌رود تبدیل به بازیکنی شده که قرارداد حرفه‌ای تا سال ۲۰۲۶ امضا کرده است. او تیم ملی آلمان را هم به انگلیس ترجیح داد و حالا در ۱۸ سالگی، دارد ستاره واقعی بایرن می‌شود. زمانی که او در فصل ۲۱-۲۰۲۰، در برد هشت بر صفر مقابل شالکه، به عنوان بازیکن ذخیره به میدان رفت و گلی فوق‌العاده زد، به این فکر کردم که او بازیکنی واقعاً آینده‌دار است و از خود پرسیدم که آیا او در نهایت یک بازیکن با استعداد می‌شود که به باشگاه دیگری می‌رود تا فرصت بازی پیدا کند یا نه.

یادم هست که بازی‌های آلمان در یورو ۲۰۲۰ را گزارش می‌کردم و به این فکر می‌کردم که این تیم نیاز دارد موسیالا بیشتر برایش بازی کند. در واقع، او در چند دقیقه حضور در میدان، کمک کرد که تیمش مقابل مجارستان به تساوی برسد و در نتیجه آن، به مرحله حذفی راه یابد.

او چند روز پیش در لایپزیگ، در بزرگ‌ترین آزمون هفته‌های اخیر بایرن، جای سرژ گنابری مصدوم را در اواخر نیمه اول گرفت. بایرن با پنالتی روبرت لواندوفسکی از حریف پیش افتاده بود، اما لایپزیگ خیلی خوب بازی می‌کرد. وقتی موسیالا آمد، به قول توماس مولر، تبدیل به «جادوگر بازی» شد.

موسیالا در اوایل نیمه دوم، در دو حرکت انتقالی کلیدی نقش داشت. او در دقیقه ۴۷، با ضربه پای چپ خود بایرن را به گل دوم رساند و هفت دقیقه بعد، با پای راستش، لروی سانه را راه انداخت تا او گل سوم را بزند و کار را تمام کند.

پس از آن بازی، مولر نه‌تنها جادو و اعتماد به نفس موسیالا در میدان، که شخصیت خاکی و سختکوش او را هم ستود. برنامه‌های تلویزیونی آلمان در صبح یکشنبه بسیار به موسیالا پرداختند و دلیل خوبی هم برای این کار داشتند: یولیان ناگلسمان باید او را در بازی در خانه بارسلونا از ابتدا به زمین می‌فرستاد و این کار را هم انجام داد.

بحث پیش‌تر درباره این بود که آیا موسیالا فرصت آن را دارد که به عنوان جانشین مولر در بخش تهاجمی بایرن مطرح شود و حالا بحث بر سر این است که آیا موسیالا می‌تواند بازیکن ثابت بایرن در کناره‌های میدان باشد یا نه. رقابت او با گنابری، سانه و کینگزلی کومان سخت است و این چهار نفر بر سر دو پست با هم می‌جنگند. برنامه زمانی شلوغ بایرن به این معناست که هر چهار نفر فرصتش را خواهند یافت که بدرخشند، اما اغراق نیست اگر بگوییم بایرن بدون موسیالا ناقص به نظر می‌رسد.

هنگامی که پس از این دیدارها با موسیالا مصاحبه کردند، او مرتباً لبخند می‌زد، انگار که می‌خواهد بگوید دارد رویایش در بایرن را زندگی می‌کند. او در سال ۲۰۱۹ و پس از حضور در آکادمی چلسی، به آلمان برگشت. انتقال او به انگلیس به دلیل این بود که مادرش در برنامه اراسموس پلاس اروپا، به دانشگاه ساوتهمپتون رفته بود. این برنامه به دانشجویان و اساتید امکان آن را می‌دهد که به کشورهای دیگر بروند.

بارها پیش آمد که موسیالا به دنبال کلمه آلمانی مناسب می‌گشت؛ شاید این میراث سال‌ها حضور در فوتبال انگلیس باشد، اما او همیشه کلمات مناسب را پیدا می‌کرد، مانند زمانی که زاویه درست پاس را پیدا می‌کند.

سال‌ها پیش، افتخار آن را داشتم که اولین بازی‌های لیونل مسی برای بارسلونا را گزارش کنم و می‌توانستید ببینید که شوق فوتبال و زندگی در چهره او، مطابق با توانایی‌های ذاتی‌اش بود. هنوز خیلی زود است که بگوییم موسیالا مسی جدید است، اما این دو نفر در نحوه برخورد با فوتبال، مهارت‌ها، شور و شوق و فروتنی مشابهت دارند.

یک بازیکن ۱۸ ساله دیگر آلمانی، یعنی فلورین ویرتز از بایر لورکوزن هم دارد پله‌های ترقی را می‌پیماید. به این ترتیب بوندس‌لیگا دوباره تبدیل به لیگی شده که جوانان دوست دارند بازی در سطح بالا را در آن تجربه کنند.

منبع: ESPN

ضعف‌های منچسترسیتی و پاری سن ژرمن در لیگ قهرمانان به چشم آمد

میلیاردرهای آرزو به دل مانده

یادداشت
جاناتان ویلسن

در میان این همه نگرانی‌های درستی که پیرامون اوضاع مالی فوتبال مدرن مطرح می‌شود و اینکه می‌گویند فوتبال طبقاتی شده است، یک موضوع می‌تواند نجات‌بخش باشد. البته شاید این موضوع خیلی دوام نیاورد و وقتی هم که از بین برود، دیگر برنگردد. اما شاید بزرگ‌ترین نقطه قوت فوتبال این باشد که به شدت متناقض است. فوتبال ورزشی دمدمی‌مزاج است که به نظر می‌رسد بیشترین لذت خود را از نابود کردن انتظارات و تمایلات افرادی می‌برد که دوست دارند کنترلش کنند.

شیخ منصور در سال ۲۰۰۸ باشگاه منچسترسیتی را در دست گرفت. از آن هنگام تاکنون، خالص خرج باشگاه برای خرید بازیکنان بیش از ۱/۷۵ میلیارد دلار بوده است. مؤسسه سرمایه‌گذاری ورزشی قطر در سال ۲۰۱۱ باشگاه پاری سن ژرمن را خرید و از آن هنگام، این باشگاه به صورت خالص ۱/۱ میلیارد دلار خرج خرید بازیکنان جدید کرده است. با این حال، هیچ کدام از این دو باشگاه، جامی که مالکانش بیش از همه دوست دارند را نبرده‌اند: لیگ قهرمانان را.

البته این دو باشگاه به فتح اروپا نزدیک‌تر شده‌اند. پی‌اس‌جی در فینال ۲۰۲۰ باخت. من‌سیتی در فینال سال گذشته. در فصل گذشته، زمانی که اثر همه‌گیری کووید باعث شد باشگاه‌های سنتی در رقابت با باشگاه‌های دارای مالکان دولتی و الیگارش بیشتر عقب بمانند، یک باشگاه نفتی دیگر، یعنی چلسی بود که قهرمان لیگ قهرمانان شد. چلسی که حالا رومیلو لوکاکو را به عنوان یک مهاجم قابل اتکا دارد و خط میانی‌اش ساختاری فوق‌العاده عالی یافته است، همچنان مدعی جدی لیگ قهرمانان است. اما پی‌اس‌جی و سیتی که پیش از مرحله گروهی به عنوان مدعی از آنها نام برده می‌شد، مشکلات خود را در روز نخست این رقابت‌ها نشان دادند.

حذف‌های منچسترسیتی از لیگ قهرمانان الگوی آشکاری دارد. آنها در سال ۲۰۱۷ و ۲۰۱۹، با قانون گل زده در خانه حریف حذف شدند و تیم‌های موناکو و تاتنهام توانستند در خانه سیتی گل‌های زیادی بزنند. سیتی در ضدحملات مشکل دارد. در سال‌های ۲۰۱۸، ۲۰۲۰ و ۲۰۲۱، زمانی که سیتی به لیوریول، لیون و چلسی باخت، تغییرات تاکتیکی پپ گواردیولا که هدفش خنثی کردن ضدحملات حریفان بود، به تیم ضربه زد و باعث شکست آنها شد. او به قول معروف، بیش از حد فکر کرده بود.

با این حال، اتفاق عجیبی در فینال فصل گذشته روی داد. سیتی، پس از شروعی نه چندان خوب در لیگ قهرمانان، توانست به شکلی بسیار مؤثر ضدحملات حریفان را خنثی کند. آنها محافظه‌کارتر شده و پنج بازیکن را پشت توپ قرار می‌دادند و با دو هافبک دفاعی بازی می‌کردند؛ تا اینکه فینال از راه رسید. گواردیولا تیمش را در مقابل چلسی بدون هافبک دفاعی به زمین فرستاد. در کل، اتفاقاتی که در مرحله گروهی می‌افتد، بازتاب خوبی از عملکرد سیتی در انتهای فصل نیست. خطر لایپزیگ، تیم در حال گذار که مربی‌اش و سه بازیکن مهمش را از دست داده، کمتر از آن خطر پیچیده کردن بیش از حد سیستم مؤثر تیم مقابل یک رقیب با کلاس بالا است.

اما در هر حال، بازی چهارشنبه سیتی نگران‌کننده است. پیروزی شش بر سه مقابل لایپزیگ گل‌های جذابی داشت و سیتی به راحتی پیروز شد، اما این بازی یادآور دیدار رفت مقابل موناکو در چهار سال پیش بود؛ بازی که هر دو تیم فرصت‌های زیادی داشتند و سیتی آن کنترل لازم برای قهرمانی در اروپا را در آن نشان نداد.

اینکه پی‌اس‌جی را مدعی جدی می‌دانند به این دلیل است که مردم بر این باورند که لیونل مسی آنقدر خوب است که این تیم را نسبت به دو فصل گذشته، جلوتر ببرد. شاید هم او چنین باشد، اما پی‌اس‌جی قبل از این هم مشکل چندانی در خط حمله نداشت و سال‌هاست که ستارگان بسیاری در بخش تهاجمی این تیم حضور دارند. اما مشکل آنها در خط میانی و خط دفاعی است. از این نظر، آوردن سرخیو راموس (که به دلیل مصدومیت، هنوز برای پی‌اس‌جی بازی نکرده) و اشرف حکیمی و حتی جینی واینالدوم، اهمیت بیشتری نسبت به جذب مسی دارد.

بارسلونا در فصل‌های اخیر شکست‌های سنگینی را تجربه کرده؛ دو بار برابر پی‌اس‌جی و یک بار مقابل یوونتوس، رم، لیوریول و بایرن. دلیلش هم این بوده که خط حمله این تیم پوشش کافی را برای خط میانی فراهم نمی‌کرده است. مسی فقط چاره بارسلونا نبود؛ بلکه مشکل این تیم هم بود. او بارها بارسا را نجات داد، اما عدم تمایلش نسبت به پرس باعث شد که خط میانی پابه‌سن گذاشته بارسا دچار مشکل شود. نیمار و کیلیان امباپه هم بازیکنانی نیستند که خیلی بخواهند به حریف فشار بیاورند و به این ترتیب، خط میانی پی‌اس‌جی دچار خطراتی جدی است.

بازی با بروخه در روز چهارشنبه، نمی‌بایست آزمون جدی پی‌اس‌جی می‌شد. اما تیم پاریسی در بلژیک ضعیف کار کرد، در خط حمله همبستگی لازم را نداشت، کند بود و در بسیاری از دقایق، حریف برتر از آنها بازی می‌کرد. پی‌اس‌جی به خاطر مشکلاتی که لایپزیگ دارد، قاعدتاً نباید خطر حذف در مرحله گروهی را احساس کند، اما این عملکرد تیمی نیست که می‌خواهد فاتح لیگ قهرمانان شود. البته آنها زمان زیادی دارند که مشکلات را برطرف کنند و این اولین باری بود که خط حمله متشکل از نیمار-مسی-امباپه به میدان می‌رفت. البته امباپه در دقیقه ۵۱ به دلیل مصدومیت تعویض شد و این کار را سخت کرد. در هر حال، اگر پی‌اس‌جی می‌خواهد مدعی جدی باشد، باید بسیار بهتر از این شود.

شاید گواردیولا به این فکر کند که می‌توان با برخی تغییرات، تیم را بهتر کرد. اما پی‌اس‌جی در حال حاضر، اصلاً تیمی مدعی به نظر نمی‌رسد، هرچند که برای هماهنگ شدن بازیکنان، نیاز به زمان دارد. زمانی که این دو غول ملی اروپا در دو هفته دیگر در پارک دو پرنس به مصاف هم بروند، بهتر می‌توان سنجید که کدامشان شانس بیشتری برای حضور در فینال سن‌پترزبورگ را دارد.

منبع: SI

گزارش

نگاهی به اخلاق و زندگی عجیب ستاره چلسی و فرانسه

کانته، خاکی‌ترین فوتبالیست دنیا

کسی نمی‌تواند انگولو کانته را دوست نداشته باشد. ستاره ۳۰ ساله و فوق‌العاده فروتن چلسی که جام جهانی را با تیم ملی فرانسه برده، یک بار ارزش خود را به عنوان یک انسان متواضع به اثبات رسانده. او که در رده ملی و باشگاهی تقریباً به همه افتخارات رسیده، در حال خرید از یک سوپرمارکت مورد توجه یک هوادار قرار گرفته است. سرفاز احمد در فروشگاه آسدا که اجناس را با تخفیف و قیمت‌های مناسب ارائه می‌دهد خریدهایش را انجام می‌داد که ناگهان کانته را دید. او در توییتر نوشت: «می‌خواستم چند قلم خرید کنم که ناگهان چه کسی را دیدم. انگولو کانته چه بازیکنی و چه انسانی! با مهربانی تمام با من عکس گرفت و بسیار مؤدب بود. با صبر به حرف‌های من گوش می‌کرد، بازیکنی در کلاس او واقعاً متواضع است.»

این اولین بار نیست که ستاره سابق لسترسیتی خودش را به عنوان محبوب‌ترین چهره ورزش زیبا معرفی می‌کند.

دیگر آشغال جمع نمی‌کند

قبل از اینکه کانته معروف و ثروتمند شود و هفته‌ای ۲۹۰ هزار پوند دستمزد بگیرد، او در پاریس بزرگ شد جایی که از پدر و مادری اهل مالی متولد شده بود. او به پدرش در میان زباله‌ها برای پیداکردن چیزهای باارزش و قابل تبدیل شدن به پول کمک می‌کرد. کانته جوان کیلومترها راه می‌رفت و این شاید به او کمک کرد بازیکن تلاشگری شود.

می‌توانم تا زمین تمرین بدوم؟

روباه‌ها در سال ۲۰۱۵ با آوردن کانته از کائن، او را به دنیای فوتبال معرفی کرد. اما شگفت‌انگیز اینکه برخلاف هم‌تیمی‌ها نمی‌خواست با ماشین به تمرین برود و می‌خواست تا آنجا بدود که کاری غیرمعمول بود. جیمی واردی به خاطر می‌آورد: «یک روز به ما گفت که واقعاً دوست دارد تا زمین تمرین بدود و در واقع هدفش این بود که یک جلسه تمرین اضافه برای خودش داشته باشد. آن موقع همه ما جا خوردیم و سعی می‌کردیم متقاعدش کنیم که این کار را نکند.»

خیلی خب، یک ماشین می‌گیرم

بالاخره کانته راضی شد برای خودش ماشین بگیرد اما نه لامبورگینی یا مرسدس یا هر ماشین فوق‌العاده دیگری. او سراغ یک مینی کوپر ۲۰ هزار پوندی رفت که می‌گویند نو هم نبوده. جالب است بدانید هنوز هم مینی کوپر سوار می‌شود حتی بعد از تصادفی که در سال ۲۰۱۸ با یک کامیون داشت.

با من بمان

دنیای کانته با کارهای سخاوتمندانه ناآشنا نیست. وقتی مدافع سابق لستر، سدریک کیپره نتوانست خانه‌ای برای زندگی پیدا کند، کانته به او اجازه داد با برادرش در خانه او زندگی کنند. کیپره یک بار گفت: «وقتی در لستر بودم، برای یک ماه در خانه کانته زندگی می‌کردم. در آپارتمانم مشکلی به وجود آمده بود و او میزبان من و برادرم شد. کسی از این کارها نمی‌کند و این واقعاً لطف او بود. امروز افتخار می‌کنم به اینکه کسی مثل او را دیده‌ام. هیچ‌کس را به مهربانی و فروتنی او ندیده‌ام.»

پرداخت کامل مالیات

در سال ۲۰۱۸ قرارداد پنج‌ساله‌ای با کانته بسته شد که به ازای آن دستمزد هفتگی‌اش به ۲۹۰ هزار پوند رسید. می‌گویند چلسی به او توصیه کرده خارج از انگلیس یک شرکت تأسیس کند و راه‌های دور زدن مالیات را برود اما او علاقه‌ای به این کار نداشته. کانته برخلاف بسیاری از فوتبالیست‌ها اصرار داشته مالیات خود را به طور کامل بپردازد. بلیز ماتوئیدی، همبازی او در تیم ملی فرانسه و البته دوستش بعد از شنیدن این قضیه گفت: «واقعاً نمی‌دانستم چنین اتفاقی افتاده اما تعجب نمی‌کنم چون انگولو را می‌شناسم. او بی‌نقص است، اهل تقلب نیست به جز وقتی که ورق بازی می‌کند!»

عذرخواهی از هوادار آرسنال

کانته حتی برای هواداران رقیب هم وقت دارد. در سال ۲۰۱۸ یک روز بعد از پیروزی ۳ بر ۲ آبی‌ها برابر آرسنال درخواست یکی از هواداران توپچی‌ها پاسخ مثبت داد. شارکی در توییتر داستانش را به اشتراک گذاشت: «این مرد را دیدم. به او گفتم هوادار آرسنال هستم و از نتیجه بازی دوتیم در این هفته ناراحتم اما او لبخند زد و از من عذرخواهی کرد. عجب آدمی است!»

طرفدارانش را فراموش نمی‌کند

او البته برای هواداران خودش ارزش بیشتری قائل است. در واقع یک بار به عروسی دختر یکی از هواداران چلسی رفت بعد از آنکه ابتدا به این درخواست پاسخ منفی داده بود. فرانک خالد اینطور توضیح داد: «ما با هم دوست شدیم وقتی توسط یک دوست به او معرفی شدم و او به رستوران من آمد. او را دعوت کردم و به خاطر تعهدی که به تیم ملی فرانسه داشت، ابتدا به من جواب منفی داد اما به دلیل مصدومیت اردو را ترک کرد و به من پیام داد که دارد می‌آید. من و خانواده‌ام به انگولو بسیار نزدیک هستیم و او یکی از اولین کسانی بود که بعد از عمل بای‌پس سال ۲۰۱۸ به دیدن من آمد. مدتی در بیمارستان ماند و با همه مهربانی کرد و امضا داد و با میهمان‌ها سلفی گرفت.»

«کاری» می‌خورد و فوتبال می‌بیند

خیلی از فوتبالیست‌ها این مراسم را انجام می‌دهند، خوراک کاری می‌خورند و هایلایت‌های مسابقه را در برنامه «بازی روز» تماشا می‌کنند. این دقیقاً همان کاری است که کانته انجام داد وقتی قطار یورو استار به فرانسه را از دست داد. در گوگل نزدیک‌ترین مسجد را در سنت پانکراس پیدا کرد و نماز خواند. هوادار آرسنال، بدرالرحمان جلیل فوراً او را شناخت و گفت کانته چطور به سراغش آمده و برنامه را با او تماشا کرده: «شنبه غروب به مسجد رفتم و ما با هم نماز خواندیم. این آموزه اسلام است که میهمان را به خانه‌ات دعوت کنی و من او را برای شام به خانه بردم. او با من و برادرم آمد و از اینکه به خانه ما آمده ابراز خوشحالی کرد. رژیم پروتئینی داشت و خوراک کاری برایش تهیه کردم. او حتی یک فنجان چای خورد. با ما فیفا بازی کرد و ما را برد. بعد «بازی روز» را تماشا کردیم، واقعاً شب خیلی خوبی بود.»

خجالتی برای بالا بردن جام جهانی

در سال ۲۰۱۸ او به قله فوتبال رسید و با تیم ملی کشورش به قهرمانی جام جهانی رسید اما کانته واقعاً خجالتی است و رویش نمی‌شد از هم‌تیمی‌ها بخواهد مثل آنها جام قهرمانی را بالای سر ببرد. خوشبختانه استیون انزونزی مسأله را فهمید و از هم‌تیمی‌ها خواست به کانته هم فرصت بدهند. این باعث می‌شود فروتنی او را بیش از پیش بستایید.

منبع: سان